

По університету

СЕМИНАР ДЕКАНІВ

В Одесі проходив семінар деканів факультетів вузів півдня України. У ньому взяли участь 172 декани з 33 вузів. Тут — представники двох університетів (Симферопольського і Одеського), 16 технічних вузів, 8 педагогічних, 4 сільськогосподарських, 2 медичних і Одеської консерваторії. Він проводився з метою підвищення кваліфікації керівників учбового процесу.

Одна із секцій семінару працювала 13, 14 і 16 вересня

у конференцзалі університету. Із вступним словом виступив проректор по учбовій роботі, професор Д. І. Поліщук. На засіданнях секцій виступали керівники факультетів вузів. Серед них — члені ОДУ засупник декана юридичного факультету А. В. Федоров («Комунастичне виховання студентів вузу»), декан геолого-географічного факультету І. П. Зелінський («Організація лабораторних і практичних занять»), декан механіко-ма-

тематичного факультету М. С. Синюков («Контроль поточної успішності і атестація студентів»), декан підготовчого відділення ОДУ Ф. П. Смагленко («Особливості роботи із слухачами підготовчого відділення та із студентами перших курсів»), декан біологічного факультету В. М. Тоцький («Планування самостійної роботи студентів»), декан фізичного факультету В. В. Сердюк («Система науково-дослідної роботи студентів»), декан по

роботі з іноземними студентами А. А. Еннан («Стиль і методи роботи деканату по роботі з іноземними студентами»), декан хімічного факультету Н. Л. Оленович («Досвід роботи деканату і кафедр по плануванню і підготовці дипломних робіт»), декан філологічного факультету І. М. Дузь («Організація педагогічної практики студентів»).

Учасники семінару ознайомилися з учбово-лабораторною базою університету, з діяльністю провідних кафедр, наукових підрозділів університету.

ДОПОМОЖЕМО

ТРУДІВНИКАМ

СЕЛА ЗІБРАТИ

УРОЖАЙ ЧЕТВЕРТОГО

ВИЗНАЧАЛЬНОГО

РОКУ П'ЯТИРІЧКИ

ВЧАСНО Й

ДОБРОЯКІСНО.

ДАТИ БАТЬКІВЩИНІ

БІЛЬШЕ СІЛЬГОСП-

ПРОДУКТІВ —

ЗНАЧИТЬ СПРИЯТИ

ПОДАЛЬШОМУ

ЗМІЦНЕННЮ ІІ

МОГУТНОСТІ,

ЗРОСТАННЮ

ДОБРОБУТУ

НАРОДУ,

УСПІШНОМУ

ВИРІШЕННЮ

ЗАВДАНЬ

ДЕВ'ЯТОЇ

П'ЯТИРІЧКИ.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, СДНАЙТЕСЯ!

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО
ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ XXXIX

№ 27 (1163)

23 вересня 1974 року.

Ціна 2 коп.

ЕКЗАМЕН — НА ЛАНАХ

...Сонце повільно здіймається гостів зібрати весь багатий урок над обрієм і його ласкаве проміння все сміливіше торкається на ізумрудній землі, спалахує на виноградних листочках, на вогняно-червоних помідорах, на зелені кавунів... Серце радіє, коли дивишся на цей багатий врожай, вирощений на ланах Одеїчини та трудівниками села. Вони зробили все, щоб їхній внесок у всенародну скарбницю трудових справ четвертого, визначального року дев'ятої п'ятирічки був гідним і вагомим. Свою частку праці у цю славну справу вносять і студенти нашого орденоносного університету, які зараз допомагають колгоспникам і трудівникам рад-

РЕПОРТАЖ НАШОГО
СПЕЦІАЛЬНОГО
КОРЕСПОНДЕНТА
З СІЛЬГОСПРОБІТ

ри, на яких студенти обговорили і одностайно підтримали звернення колег з геофаку. Розгорнулося соціалістичне змагання, в ході якого праця на полях піднялась на ідейно-вищий рівень, стала ще одним яскравим свідченням трудової і політичної активності нашої чудової студентської молоді.

Про боротьбу студентів за своєчасне і якісне збирання врожаю сільськогосподарських культур четвертого року п'ятирічки і розповідає репортаж спеціального кореспондента «ЗНК» на сільгоспробітах.

Рильського, слова про поезію праці, про красиве і корисне. Саме ці дівчата таку буденну працю, як збирання помідор, зуміли перетворити у поезію — найвищий прояв творчої праці (Закінчення на 2-й стор.).

**Дощка
пошани**

РІШЕННЯМ ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ НА ДОШКУ ПОШАНИ ГАЗЕТИ «ЗА НАУКОВІ КАДРИ» ЗАНОСЯТЬСЯ:

— група студентів IV курсу географічного відділення геолого-географічного факультету, які працюють в колгоспі ім. Ілліча Іванівського району (керівники О. Г. Топчієв і С. Ф. Мельченко).

— група студентів історичного факультету, які працюють в колгоспі імені Благоєва Іванівського району (керівник М. О. Скрипник). Група щодня перевіряє норми на збиранні врожаю овочів та баштанних культур.

— група студентів других курсів українського та російського відділення філологічного факультету, які працюють в колгоспі ім. ХХІІІ партзії КПРС Іванівського району (керівники М. В. Пащенко, В. С. Мохченко, В. В. Погорілов).

— група студентів німецького відділення факультету РГФ (керівники Я. Я. Нейдорф, Н. С. Тисельсько), які відмінно працюють у Комінтернівському розсаднику (с. Опіськово).

— група студентів IV курсу біологічного факультету, які працюють в колгоспі «Дружба» (с. Шарово, керівник Л. С. Гарба), за систематичне перевиконання норм на збиранні врожаю овочів та фруктів.

— студенти хімічного факультету С. Павленко і С. Замулко, які працюють на збиранні фруктів та баштанних культур в колгоспі ім. ХХ партзії КПРС Іванівського району, щодня перевиконують норми.

— студенти механіко-математичного факультету О. Тихонович, О. Пономаренко, О. Панасенко, які працюють в колгоспі ім. Чапаєва (с. Візирка).

На фото О. ЛЕВІТА:
Від'їзд студентів на сільгоспробіти.

ЕКЗАМЕН—НА ЛАНАХ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

ці. Не можна було не замильуватися, як швидкими, спритними рухами наповнюють кошики вогняно-рудими плодами Наташа Айкієва, Алла Курочка, Таня Куліш, Жанна Козаченко та інші... Мине небагато часу, і ці чудові помідори, зібрані руками дівчат, стануть окрасою нашого столу...

На збиранні помідори ми працюємо парівняно недавно, до цього збиралі врожай яблук в колгоспному саду, — розповідає керівник групи С. Ф. Мельченко. — І з радістю можу сказати, що яку б роботу нам не доручили, дівчата виконують її з чистою! Дружні, веселі, з роботою, як-то мовиться, на «ти». Денні норми завжди перевиконують. Правдільні колгоспу теж роботою студентів задоволено.

На прохання назвати прізвища передовиків Сергій Федорович на мить замислився. На допомогу

прийшли самі дівчата: «А у нас всі передовики! У нас — один за всіх, всі — за одного!»

Розкажіть краще про наших хлопців, — відірвавши на мить від роботи, вигукує Наташа Новікова.

— Так, так, про наших хлопців — Василя Бондаренка, Віктора Данилова і Олександра Резниченко — неодмінно, — додає Сергій Федорович. — Вони були звільнені від сільгоспобіт. Та незважаючи на це, вирішили поїхати допомогти своїм однокурсникам. І, відверто кажучи, без них дівчата важкувато довелося б. Он, погляньте, Сашко Резниченко один несе величезний кошик з помідорами... Василь зараз працює в саду, а Віктор на чолі групи трьох чоловік — на силосуванні зеленої маси... Одним словом, діють як справжні чоловіки!

Як приємно було чути ці слова!

Добре працюють, молодці!

Саме цими словами охарактеризував роботу першокурсників історичного факультету голова колгоспу імені Благоєва Іван Григорович Заболотний.

Студенти під керівництвом М. О. Скрипника працювали на різних ділянках: збиралі буряки, яблука в колгоспному саду, а раз вісі були на баштані. Добрий урожай соковитих, запашних кавунів виростили колгоспники. І роботи зараз вистачає на всіх: жодного плода не повинно залишитися на полі.

Одна за одною від'їжджають машини, наповнені кавунами, а на полі то тут, то там швидко зростають гори зібраних баштанних.

— Вправно працюють! — схвалюючи відгукується про роботу студентів Микола Онисимович.

Попереду, як і скрізь — комуністи і комсомольці. Це Ю. Губа, В. Чумаченко, М. Доценко, П. Маковіченко, Т. Ляшева та інші. Са-

ме вони задають тон у соціалістичному змаганні, що розгорнулося між бригадами, саме вони своїм прикладом запалюють інших на удачу праці.

— До обіду виконують більше половини норми, — говорить колгоспний бригадир М. Тодоров. — Вміють працювати студенти...

Дві групи істориків III і IV курсів під керівництвом А. І. Балабанова і В. Т. Гальса працювали в іншому місці: одні на гармані очищали кукурудзу, інші — насіння. Сумілінно трудяться тут комуніст В. Онішук, комсомольці Алексеев, Саракуза, Авраменко, Горощюк, Кравченко, Шербак, Доценко, Швець...

Та підстав бути задоволеними роботою взагалі тут немає: бо в цілому денні норми поки що не виконують. Так що історикам III і IV курсів треба напружені всі сили, щоб не відставати від своїх молодших колег — першокурсників.

Соромно, хлопці!

Ви, мабуть, пам'ятаєте попередню розповідь «Розкажіть про наших хлопців», де дівчата з захопленням розповідали про справжнє, чоловіче ставлення до праці четверокурсників-географів, про риси лицарства, які характеризують їх.

На жаль, нічого не можуть сказати дівчата-фізики, що працюють на збиранні врожаю винограду у колгоспі імені Щорса Комінтернівського району (с. Сичавка), про своїх хлопців — студентів другого курсу Боголепова, Беляєва, Смирнова та Макарова. За

робочий день ці 18—19-річні горе-робітнички встигають назбирати.. близько 28 кілограмів винограду (при нормі 200 кг!) Сором, та їй год! Дівчата збирають по 150—200 кг за день. Порівняйте 150 і 28 кілограмів. Рахунок, користуючись спортивною термінологією, — не на користь хлопців.

А може у них з'явилася якась до цього часу прихована хвороба? І ми даремно ганьбимо їх імена. Треба все детально з'ясувати.

Де ж вони, герой дня?

— Ми їх відправили на іншу роботу, вантажити дошки, — по-відомив керівник групи А. Л. Манакін. — Бо на винограднику з них ніякої користі нема.

А яку ж користь вони приносять там? В приміщенні ідаліні (як завчасно зайняли місця!) Боголепов, Беляєв і Макаров разом з однокурсником Кукловим були зиянні «важливою роботою» — грали в карти. (Смирнов на роботу не вийшов: захворів).

Наша появя не викликала у них ніякої уваги, і вони навіть намагалися продовжити гру. Та карти довелося відкласти...

«Пояснення», якщо можна так назвати ці уривчасті, непов'язані між собою слова, давав Боголепов:

— Я не вмію швидко виноград збирати... І мені це не подобається... От якби якась інша робота...

Згодиться, ці слова в устах 19-річного юнака звучать по-дитячому наївно, безпорадно. Ганьба! А ще й хлопці! Як вони тільки можуть дивитися у вічі дівчатам: Де ж іхнє усвідомлення свого громадського і комсомольського обов'язку?

Що ж, одне ми встановили точно: ці хлопці справді хворі. Хвороба...

Дари золотої осені

«Осень золотая под моим окном...» — зринають в пам'яті рядки поезії... І справді, з кожним днем все більше відчуваеш точність, відповідність цього визначення. І це приходить не тільки від жовто-тарячого кольору листя, вогнистої розсипу плодів на ланах, холодом пронизливої блакиті неба... Це відчуваеш і в посмішках дівочих, і в звуках пісні, що зринає то в одному, то в другому кінці поля, і в словах разом, що ведуть студенти. І розмови одні: швидше б,

РЕПОРТАЖ НАШОГО СПЕЦІАЛЬНОГО КОРЕСПОНДЕНТА З СІЛЬГОСПРОБІТ

рі на... лінощи.

Та ця «хвороба» піддається вілікуванню, не потрібно ніяких внутрішніх ін'єкцій і т. д. Гадаємо, що «вилікувати» цих ледарів під силу комсомольській організації фізфаку. На жаль, комсомольці другого курсу виявилися у цій справі поки що беззубими, пасивними спостерігачами. Бо чим інакше доказити те, що на протязі кількох днів у них на очах відверто демонструвалася зневага до праці?

Крім вищезгаданих «героїв», є ще ряд студентів-фізиків, відносно яких теж повинні сказати своє слово і деканат, і комсомольська організація. Це третьокурсник Самовол, який поїхав додому, та й так не повернувся в колгосп, другокурсник Митков, що фактично відійшов від роботи: без дозволу поїхав додому й не повернувся, ряд інших студентів, що ледве виконують по півнормі.

Необхідно звернути серйозну увагу і на роботу четверокурсників-фізиків (керівник С. М. Контуш), які працюють у колгоспі ім. Суворова (с. Любопіль). Денні норми треба виконувати!

Та не думайте, що всі фізики погано працюють. Фізичний факультет на сільгоспраціах в минулі роки завоював непоганий авторитет, який не підірвати окремими негативними явищами. Добрими словами відгукуються і зараз про працю студентів Завойчинського, Качур, Кривулько, Олефіра, Козел, Караванського, Золотарьова, Мальченко, Белюгло та інших.

І тим неприємніше на цьому фоні звучать імена ледарів. Як тут не згадати про ту саму ложку дьогтю?...

Дари золотої осені

поки не настали осінні заморозки, зібрати врожай. Щедрі дари ланів не повинні пропадати.

І саме це надихає студентів на працю.

...У селі Візирка Комінтернівського району працюють студенти IV курсу російського відділення філфаку. Кавуни, помідори, інші овочі... Не перелічити, скільки їх пройшло через руки цих дівчаток. Керівник групи В. Д. Хлопікова особливо відзначає сумілінну практику Олени Коневої, Ірини Прохорової, Люсі Берличової, Тані Тон-

кової. «І взагалі, всі працюють добре. Свої денні норми перевиконуюмо», — говорить вона.

Нижче своїх можливостей поки що працюють студенти четвертого українського філологічного факультету на полях колгоспу «Восток». Сподіваємося, що вони згадають про свою минулу славу і заявлять про це новими трудовими успіхами.

...Першокурсники російського відділення філфаку (керівник Л. Х. Доленко) працювали на збиранні горіхів у саду колгоспу «Дружба народів» (с. Краснозам'янка). І скрізь, де вони не працювали, можна почути схильні відгуки про їх роботу. Щоденно перевиконують норми Зоя Зелінська, Таня Висоцька, Шура Кошевенко, Олена Мандєва, Наташа Тимофеєва. Не відстають від них і подруги.

Інші групи першокурсників російського відділення працювали на збиранні помідорів. І тут називають імена кращих — Наталії Ураєвої, Люби Касим, старости групи Ольги Шинкarenko...

Не відстають від колег і студентки першого курсу українського відділення (керівник Т. С. Михайліюк). Відмінно працюють Валентина Околот, Алла Постмітна, Любі Каріонова, Валентина Лисенко, Оля Макарчук, Галя Романська та інші.

Непогані справи і у студентів англійського відділення факультету романо-германської філології (керівники В. М. Федоров, А. Ш. Халілов, О. Л. Долинська). Та сілд відзначити, що денні норми виконують поки що не всі студенти. На це потрібно звернути серйозну увагу і домогтися успіху. А це під силу студентам, що блискуче підтвердили Катерина Каламан і Наташа Гринько: до обіду виконали денну норму на збиранні помідорів.

Добрий врожай червонобоких яблук зібрали студенти німецького відділення (керівники Я. Я. Нейдорф та Н. С. Тиселько), що працюють у Комінтернівському розсаднику (с. Ониськове). З повного віддачею сил трудаються В. Пушкін, Ф. Профер, С. Малюжонок, Казімірчук, Гріпаечевський, Мєфодовська, Соловйова та інші.

Трудовий екзамен студентів університету на радгоспах і колгоспах полях триває. Про це — наша наступна розповідь.

Б. АРКАДЬЄВ.

Іванівський—Комінтернівський район.

ПОРАДИ ПЕРШОКУРСНИКУ ЯК ВЕСТИ КОНСПЕКТ

Студент прийшов в аудиторію, встав, вітаючи викладача, і сів записувати лекцію. Десятки питань виникають в голові, одні не встигають ще й втілитися в словесну форму, інші пів-лекції просяться на язик. До цих, останніх, відноситься дуже характерне питання: для чого це нам читають? (вони відносяться, як завжди, до абстрактного математичного матеріалу). З цього приводу часто знизывають плечими першокурсники, що слухають «Введення в математичний аналіз».

Та ось біда: лекція веде думка слухача за собою, потрібно записати, і, по можливості, «на ходу» засвоїти нові поняття, впімати хід доведень, ідеї, — а питання «для чого» в цей час відходить на задній план. Але воно — найголовніше. Запам'ятай це, першокурснику!

Ні, зовсім не обов'язково щохвилино переривати цим питанням лекцію. Вся справа в тому, що викладач сам часто вставляє у пояснівальний матеріал такі фрази: «Сьогоднішня лекція є ключовою в курсі», «...природа цього явища така...», «...виведене рівняння описує процес коливань» і т. д.

Будь уважним, студент! Ось вони, бажані стрілки-показники. Вони допомагають відокремити ідею лекції від шляху, який до неї привів. Часто доцільніше пропустити цілій рядок формул, ніж

таке зауваження — адже формулювати легко можна відшукати в підручнику.

Порада перша. Слухаючи лекції, відзначай на полях конспекту знаками оклику найголовніші, підкреслений найбільш суттєві фрази, виділяй крупними літерами назви тем.

Але як зробити, щоб нічого не пропустити? Можна зробити це в процесі відслухання лекції — процес активний. Тому той студент, що намагається записати все (і, мимовіль, роблячи це механічно, не вдумуючись), як правило виявляється в гіршому становищі, піктої, конспект якого в півтора рази коротший, але на стільки ж разів змістовніший. Записати кожне слово, як ти не намагається, — дуже важко. Крім того, нашвидку можна записати другорядне, а головне пропустити. Якщо ти слухаєш активно, зіставляючи з уже відомим, знаходиш протиріччя (став знак питання на полях!) і відповідність, то дуже часто 2—

ТРЕТИЙ ТРУДОВИЙ — НА „ВІДМІННО“!

Рапортус «МЕРИДІАН-74»

От і закінчився третій трудовий семестр. Вересневий дзвоник знову покликав нас у студентські аудиторії. І саме зараз час підводити підсумки роботи студентських будівельних загонів.

«А що таке будівельний загін? — нерідко можна почути від першокурсників. — Невже це тільки будівництво?»

І справді, що ж таке студентський будзагін? Це десятки збудованіх об'єктів народного господарства, це освоєння сотень тисяч карбованців капіталовкладень. Але одним лише виробництвом не обмежується сфера діяльності будзагонів.

Бійці загонів читають лекції, виступають з концертами художньої самодіяльності, організовують спортивні змагання, виготовляють стенді, оформляють кабінети шкіл. А який же будівельний загін без чистого запашного сибирського повітря, чарівних небосхилів, загадкового шепотіння тайі, недоторканої краси сибирських рік?

Багато студентів Одеського університету працювали вілітку в різних куточках нашої неосяжної Батьківщини. Студентський інтерзагін «Меридіан-74» трудився на далекій сибирській землі — в селищі Комсомольському. Сама назва селища відповідала духу загону, комсомольському пориву, молочному запалу.

А зроблено за два місяці чимало. Загоном освоєно 130 тисяч карбованців капіталовкладень. За цими цифрами — великий гуртожиток для робітників ліспромислового господарства. А незабаром відсвяткують новосілля в трьох двоквартирних будинках, збудованих руками студентів Одеського університету.

Загін став великою дружиною сім'ю. Зникла різниця між фізиками і істориками, математиками і юристами. В одніх бригадах сумілінно трудилися німці і чехи, росіянини і українці. Багато теплих слів хочеться сказати про відмінну роботу Юрія Каракіса, Бориса Верещагін, Олексія Онупрієнка, Манфреда Зоммера, Василя Шарка і багатьох інших. Своєю натхненною працею вони запалювали товаришів.

Бійці загону прочитали багато цікавих змістовних лекцій для робітників селища Комсомольське.

Тематика лекцій дуже різноманітна. Ось, наприклад, «ХХІV з'їзд КПРС про підвищення ефективності суспільного виробництва», «Чехословацька соціалістична республіка у дружньому колі країн соціалістичному табору», «НДР — 25 років по шляху соціалістичного розвитку», «Радянський закон на захисті прав трудящих» і багато інших. Із тридцяти прочитаних лекцій більшість випадає на долю Манфреда Зоммера (НДР), Броніслава Кореня (ЧССР), командира загону Володимира Підопригори, партборга Володимира Дейнеки, комсорга Василя Лавренюка.

Неодноразово бійці загону були бажаними гостями у школі, дитячому садку. Красується у школі далекого сибирського селища стенд «Одеса — місто-герой». Ще довго школярі милуватимуться плакатами, виготовленими умілими руками Василя Лавренюка. А десятки книг, які загін передав шкільній бібліотеці!..

Приємною подією в житті селища Комсомольське було спортивне свято, присвячене Дню будівельника. Кілька матчів довелося провести футбольним командам загону, яку очолював Валерій Козлов. І жодної поразки! А кращим бомбардиром став Володимир Дорошенко.

Нелегко доводилося нашій агіт-культбригаді. І дійсно, непросто після дванадцяти годин важкої роботи взяти в руки гітару чи скрипку, баян чи акордеон. Та ці труднощі були під силу Валентину Вітушанському, Олегу Драгомирову, Світлані Савельєвій і багатьох інших. Їх силами було підготовлено концерт.

Усіх добрих справ не перерахувати. І радісно усвідомлювати, що будівельний інтернаціональний СБЗ «Меридіан-74» зробив гідний внесок у виконання планів четвертого, визначального року 9-ї п'ятирічки, року XVII з'їзду ВЛКСМ і ХХІV з'їзду ЛКСМУ, року, в якому словнилось 50 років з дня присвоєння Всесоюзний Комуністичний Спілці Молоді імені В. І. Леніна.

Орест ДЕМ'ЯНЧУК, секретар комсомольського бюро фізичного факультету, комісар інтерзагону «Меридіан-74».

„ПАРУС-74“ У СИБІРСЬКІЙ ТАЙЗІ

«Парус-74»... Романтична назва, погодтеся. Уже від самого слова відчущується бадьорим, завзятим, молодим і, здається, навіть студентським. Саме тому наш будзагін і обрав собі цю назву і, як виявилось, вона повністю себе виправдала.

І ось вона, Тюмень... Нас зустрічали урочисто й привітно — вже чекали, адже кожного літа гомінке студентське плем'я осідає в цих краях. Другого ж дня приступили до роботи, з обсягом якої загін був завчасно ознайомлений. Працювали всі добре, не було жодного дня простою. Договор з місцевим ліспромгоспом був виконаний повністю і з хорошою якістю. Про це свідчать численні грамоти, подяки і грошові премії, якими були нагороджені будзагонівці. Серед них І. Глебов, В. Журик, В. Бернас, А. Криворотов, М. Старенський, О. Манилко, В. Гандонас, О. Грибінник, Л. Мартинюк та багато інших.

До складу нашого загону входили і іноземні студенти, які теж добре показали себе в роботі. Особливо хотілося б відзначити Яна Маловія (ЧССР), і Петера Освальда (НДР), які були також відзначенні грамотами ліспромгоспу.

У нашому загоні вдало поєднувались робота і відпочинок. Якби за день не втомились, а ввечері завжди було чуті над та-

Трудовий семестр цього року для студентів був особливий, бо він проходив під девізом: «50-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна — 50 ударних днів».

Студентські будівельні загони нашої країни взяли високе зобов'язання: освоїти в нинішньому трудовому семестрі 1 мільярд 100 тисяч карбованців капіталовкладень. Свій гідний внесок у всенародну скарбницю трудових справ четвертого визначального року дев'ятої п'ятирічки внесли і бійці будівельних загонів нашого університету.

На їхньому трудовому рахунку — промислові і сільськогосподарські об'єкти, житлові будинки для молодих спеціалістів колгоспів та радгоспів, відремонтовані школи, прокладені лежневі дороги ін.

З бойовим запалом і комсомольським вогником працювали на будівельних майданчиках орденоносної Одеської області студентські будівельні загони нашого університету: «Горизонт-74» (командир О. Дейнега), «Одеса-74» (командир І. Ходюк). Трудову вахту на будовах Тюменської області несли студзагони «Меридіан» (командир В. Підопригора), «Альбатрос» (командир Ю. Погорелій), «Парус» (командир М. Гладенко). У далекому Кустанаї ударно працювали бійці СБЗ. «Ціліна-20» (командир С. Піляєв).

Про ударні дії будзагонівці — наша розповідь.

...Наш маршрут лежав у Білку — невеличке мальовниче село в Іванівському районі на Одещині. Тут працював інтернаціональний студзагон «Горизонт-74» Одеського державного університету.

Автомашина швидко долала відстань, нещодавно пройшов дрібний літній дощик, що трішки

вгамував спеку і прибив куряву на дорозі і зараз зустрічний вітерець приємно холодив обличчя... Ми милувалися навколошніми краєвидами, поновлювали у пам'яті все те, що знали про «Горизонт» — бо познайомилися з ним ще торік...

«Горизонтівці» недарма обрали місцем своєї роботи саме Білку, вони вже працювали тут минулого року. Новий, високий чотирідній корівник колгоспу «Перемога» збудований їхніми руками. Добре знають юристів (а в загоні переважна більшість — студенти III і II курсів юридичного факультету) і сільчани: вміють працювати з вогником і запалом, твердо дотримуючись свого слова.

Зараз «Горизонт» працює на будівництві захисних антиерозійних споруд на полях колгоспу «Перемога». У складі загону 30 радянських юнаків та дівчат і два студенти-кубінці — другокурсники-хіміки Філіп Мартінес і Хосе Коррес.

Наша машина виривався на пагорб і одразу ж внизу, в долині, ми помічаємо чотири блакитні вагончики і флагшток, на якому майорів червоний прапор.

— Ось він, «Горизонт», — промовив наш шофер Володя, що не раз бував тут.

У таборі було тихо. І застали ми там трьох чоловік — дівчат-поварів Майю Романову, Наташу Шевчук та Філіп Мартінеса. Дівчата були зайняті приготуванням обіду. Філіп сьогодні — черговий по табору. А його товариш — Хосе Коррес — працював разом з радянськими студентами.

І дуже приємно, що в таборі — на столиках у вагончиках, на кухні в літній ідаліні — квіти. Букети свіжих польових квітів, що наповнюють повітря неповторними пахощами стату.

— Це наші хлопці, — пояснює Наташа, — коли повертаються з роботи, обов'язково приносять з собою польові квіти. Вони ж у нас тут справжні лицарі!

Філіп, невисокий, із завжди ус-

міхненими очима, непогано володіє російською, з нами розмовляє майже вільно. Доля його подібна до долі багатьох кубинських юнаків та дівчат, що вирошли після перемоги народної революції: в 1969 році Філіп закінчив хімічний технікум, працював у бригаді комуністичної праці на заводі мінеральних добрив у місті Новітас. Потім його послали навчатися в Радянський Союз.

У будзагоні я вперше, але до цього вдома, на Кубі, мені доводилося відійти працювати на збраранні вроною цукрової тростини. Так що до роботи мені не звикати — посміхаючись, говорить Філіп. — Спочатку, звичайно, важкувало доводилося, але нам допомогли оволодити навичками будівельника радянські студенти. І хоч ми з Хосе працюємо в будзагоні недавно, вже добре встигли подружитися з цими веселими юнаками. До речі, з деякими будзагонівцями я познайомився значно раніше. Так, з комісаром загону Гришею Цибулевським нас поєднує давня дружба — цілій рік разом відвідували університетську секцію вільної боротьби. А тут найбільше, мабуть, я здружився з Колею Подлегаєвим — він одесит, чудовий хлопець, цікавий

співрозмовник, розповідав мені багато цікавого про своє рідне місто, то я йому — про Кубу...

Довго ще тривала наша розмова. Філіп розповідав про своїх нових друзів, про працю і дозвілля будзагонівців, про змагання з волейбола з сусідім, у цьому ж таки селі, СБЗ — «Кристал» Одеського медінституту, про спільні вечори дружби.

І ще довго, аж поки ми не виїхали на трасу, виднілися вдалини: чотири блакитні вагончики і чорвоний прапор на високому флагшотці...

Мине ще небагато часу і «горизонтівці», успішно закінчивши третій трудовий семестр, повернуться до своїх університетських аудиторій, засядуть за підручники і конспекти. Вони навчаться в різних аудиторіях, різних корпусах, але назавжди залишаться друзями, а дружба, народжена в спільній праці — міцна.

Б. ПЕРЕЖНЯК.

Л. БОГУСЛАВСЬКИЙ,
боєць СБЗ «Парус-74», студієнт II курсу юридичного факультету.

Меридіан дружби З НАГОДИ ЮВІЛЕЮ

В Одеському університеті імені Мечникова відбулася науково-теоретична конференція, присвячена 30-річчю соціалістичної революції в Болгарії. В її роботі разом із вченими та студентами багатьох вузів міста взяли участь працівники консульства НРБ в Одесі.

Вступним словом конференцію відкрив проректор університету Д. І. Поліщук.

З доповідями виступили: професор державного університету М. Д. Дихан — «Характер і рушійні сили соціалістичної революції в Болгарії», доцент вищого інженерного морського училища В. Д. Слуцький — «Роль вітчизняного фронту в перемозі соціалістичної революції в Болгарії», до-

цент технологічного інституту холодильної промисловості О. О. Большой — «Дружні зв'язки між учнями Одесини та НРБ», студент 5-го курсу юридичного факультету університету Петро Музиченко — «Втілення в життя Болгарською комуністичною партією ідеї і заповітів Георгія Димитрова» і студентка 2-го курсу філологічного факультету Людмила Коваленко — «Братня дружба молоді міст-побратимів Одеси і Варни».

Агітбригада розповідає

У минулому році створено агітбригаду делегації студентів НДР, що навчаються в Одесі. До її складу увійшли студенти ОДУ та політехнічного інституту.

Мета, яку ставили ми, — розповісти радянським людям про підготовку, хід та підсумки Х Все-світнього фестивалю молоді та студентів. У жовтні минулого року наша бригада війшла у села Комінтернівського району. Вона виступала перед колгоспниками, трудівниками птахофабрики.

Всюди, куди ми приїжджали, нас зустрічали дуже сердечно. По-

Група студентів III курсу математичного, фізичного, і філологічного факультетів нашого університету у липні місяці проходила практику у лабораторіях Шльонського університету в Польщі.

Чудовим, сонячним був день приїзду, такими ж були і обличчя зустрічаючих. Гостинно зустріли польські студенти радянських друзів у гуртожитку м. Катовіци.

Студенти-фізики виконали ряд лабораторних робіт, математики працювали на машинах «Одра». Вони швидко і безпомилково орієнтувались, працюючи на машинах нового зразка. Сподобалось практикантам нове обладнання фізичних лабораторій.

А після роботи — відпочинок. Із захопленням розповідають вони про міста Польщі, де поруч із сучасною є залишки старовинної архітектури. Запам'яталось відвідування у м. Krakowі Вавель-захіода, збудованого руками народних умільців, у минулому резиденції польських королів. Побували і в Ченстохові, в соборі із стародавніми традиціями, у соляній шахті, побачили чудове створіння природи — пірське озеро під назвою Морське Око. А коли підійшли до величного пам'ятника Шопену, згадали знайомі музичні акорди видатного композитора.

Задоволені повернулись до Одеси. Надовго запам'ятатиметься ця цікава практика, пропедена у братній Польщі.

С. ЄФІМОВ.

В. ТУЗ.

У БРАТНІЙ ПОЛЬЩІ

На фото С. Єфімова:

1. Новий район одного з крупних промислових і культурних центрів народної Польщі — міста Катовіци.
2. Так зароджувалася дружба наших студентів з польськими товаришами.

МБА. Як замовити книгу

Міжбібліотечний абонемент (МБА) — організовується у кожній бібліотеці з метою максимального задоволення запитів читачів.

МБА дає можливість одержати літературу, яка необхідна для наукової та учбової роботи, із крупних бібліотек країни.

Незважаючи на те, що у книжкових фондах наукової бібліотеки

ОДУ є понад 2 млн. одиниць, інколи запити читачів не задоволяються. У таких випадках на допомогу читачам приходить МБА. По МБА вітчизняні книги можна отримати на 30 днів, іноземні книги і журнали — на 15, мікрофільми — на 45. Одиничні екземпляри видання, які малочасто видаються на 10 днів. Ху-

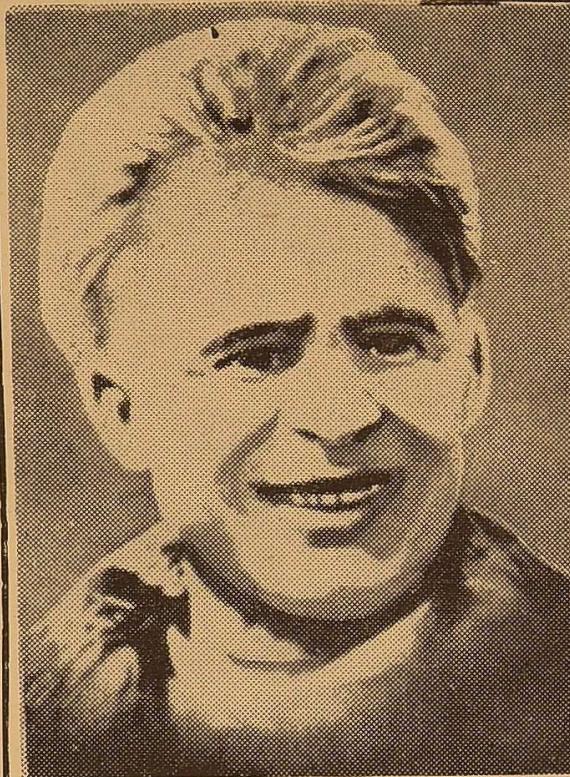
дожня література висилається лише для наукової роботи.

Крім того, можна замовити мікрофільми і фотокопії, виготовлення яких у межах 10 сторінок робиться безкоштовно. Замовлення обсягом більше 10 стор. направляє особисто замовник у відділ мікрофільмування крупних бібліотек.

Замовлення повинно бути підписано начальником установи і головним бухгалтером. Мікрофільм коштує 2 коп. за кадр, фотокопії — 16 коп. за сторінку.

Літературу, що виписують по МБА, можна одержати тільки в читальному залі.

Г. ТИМОШИНА,
відповідальна за МБА.

До

80-річчя

з дня

народження

О. Довженка

ПОЧАТОК

«В 1926 році, влітку, в червні місяці, після безсонних ночей, передумавши все, що я зробив в житті, я взяв членом і приїхав в Одесу, щоби ніколи не повернутися на свою стару квартиру. Я залишив в цій своїй квартирі всі свої полотна, весь інвентар. Я стояв на березі Чорного моря «неким голим чоловеком», якому 32 роки. Слід починати життя спочатку», — так сам О. П. Довженко писав про життєвий перелом, про початок своєї діяльності в кінематографії.

Довженко переїхав у наше місто Одесу, де почав свою кінематографічну діяльність, якою заклав, так би мовити, перший камінчик у фундамент радянського українського кіномистецтва. Нам, одеситам, дуже приємно усвідомлювати, що саме в нашемі місті почав свій шлях до світової слави Олександр Петрович Довженко.

Нелегким був цей шлях. Далеко не блискучим дебютом в кіно був фільм — «Вася — реформатор». Але це було випробування сил, накопичення досвіду, що взяли своє у наступних роботах, які також були створені в Одесі. Це

фільми: «Сумка дипкур'єра», який багато років з великим успіхом демонструвався на екранах нашої країни і за кордоном; «Звенигора» — розповідь про багатовіковий пошук народного щастя, знайденого лише в нашій радянській країні.

Останній фільм, створений Довженком в Одесі, був «Арсенал», в якому митець вперше виступив як сценарист і режисер. І в подальшій своїй діяльності Довженко цьому правилу не зраджував до кінця життя: всі фільми ставив лише за своїми сценаріями.

Головний герой «Арсеналу» — український робітник Тимош — став одним із перших яскравих індивідуальних образів комуніста в кіно.

Одеса пам'ятає і любить чудового сина українського народу — Олександра Довженка. У 1964 році громадськість міста урочисто відзначила 70-річчя з дня народження художника. В ці дні при вході у кіностудію було встановлено меморіальну дошку, а сусідній провулок, який підходить під прямим кутом до Пролетарського бульвару, носить ім'я Довженка.

М. ПАХАЛЮК
студентка V курсу філфаку.

ПРАКТИКА

Перевірка наших знань

У липні студенти юрфаку проходили учбово-ознайомчу практику в прокуратурі, в народному суді і у виконкомі місцевої Ради депутатів трудящих. Вона стала серйозною перевіркою тих теоретичних знань, які ми одержали на протязі трьох років навчання на юридичному факультеті.

Найбільш надії ми покладали на практику в прокуратурі і чекали її з нетерпінням. З роботою слідчих, прокурорів деякі студенти знайомі не тільки з детективних повістей і кінофільмів, в період навчання вони допомагали співробітникам органів МВД і прокуратури на громадських засадах.

У районних прокуратурах нас зустріли тепло. Нам давали самостійно виконувати окремі доручення. Слідчі і прокурори контролювали їх виконання.

Приємно було усвідомлювати, що три роки навчання не пройшли даремно. Знання, одержані нами з юридичного та цивільного права,

карного і цивільного процесів, були необхідні при вирішенні різних практичних завдань.

Потім ми проходили практику у народних судах. Вони складали з складанням звітів всіма народними судами. Годинами просиджували ми в залах судових засідань, намагались як можна більше засвоїти. І щоденno приходили до висновку про те, що замало знати закон і уміти його застосувати, треба любити людей, бути розумним педагогом і тонким психологом.

Практика у виконкомах місцевих Рад депутатів трудящих проїшла без ускладнень і трубоносів. Ми допомагали співробітникам органів виконкомів у розв'язанні важливих питань.

Л. ФЕДЧЕР,
заступник комсоргу юридичного факультету, студентка IV курсу.

«За научные кадры», орган парткома, ректората, комитета ЛКСМУ и профкома Одесского ордена Трудового Красного Знамени государственного университета им. И. И. Мечникова, гор. Одесса. Адреса редакции: Одесса, вул. Щепкина, 12. Тел. 3-05-91; 396-841

Одеська міська друкарня

Зам. 134—1000.

Редактор
О. ГОНТАР.